ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Του **Γιώργου Μητραλιά**

Μετά από τέσσερα ολόκληρα χρόνια απάθειας, λήθαργου και αδράνειας της γαλλικής κοινωνίας, που συμπίπτουν με τα τέσσερα χρόνια (2012-2016) της προεδρίας του Φρανσουά Ολάντ, όλα δείχνουν πια ότι η υπό εξέλιξη ραγδαία αφύπνισή της θα μπορούσε να οδηγήσει σε μια από εκείνες τις ηφαιστειακές εκρήξεις στις οποίες μας έχει συνηθίσει -εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες- το νεολαιίστικο και εργατικό κίνημα της Γαλλίας! Και τολμούμε να προβλέψουμε ότι αυτό μπορεί να συμβεί στις αμέσως επόμενες βδομάδες, μέσα στον Απρίλη ή το Μάη του 2016…

«Όλα άρχισαν» λοιπόν όταν το δίδυμο Ολάντ-Βαλς και η σοσιαλφιλελεύθερη κυβέρνησή του, έκαναν το μοιραίο λάθος των αλαζονικών εξουσιών όλων των εποχών: Βέβαιοι ότι έχουν πια εθίσει τη γαλλική κοινωνία να πίνει το πικρό ποτήρι των ακραίων νεοφιλελεύθερων αντιμεταρρυθμίσεών τους χωρίς να αντιδρά, πρόσθεσαν τώρα τη σταγόνα που έκανε ξαφνικά αυτό το ποτήρι να ξεχειλίσει. Και επειδή αυτή η μοιραία σταγόνα είναι η εκ βάθρων αλλαγή του «Εργατικού Κώδικα» που αποσκοπεί στο ροκάνισμα ή ακόμα και στη πλήρη κατάργηση των βασικότερων εργατικών δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν στα τελευταία 100 χρόνια, για αυτό και βλέπουμε εδώ και δυο βδομάδες να ξεχειλίζει η οργή της γαλλικής νεολαίας και των Γάλλων εργαζομένων στους δρόμους εκατοντάδων γαλλικών πόλεων!

Η αρχή έγινε στις 9 Μαρτίου όταν μισό εκατομμύριο μαθητές, φοιτητές και εργαζόμενοι διαδήλωσαν σε όλη τη Γαλλία απαιτώντας την απόσυρση του κυβερνητικού νομοσχεδίου. Η δεύτερη κινητοποίηση έγινε μια βδομάδα αργότερα, στις 17 Μαρτίου, και αυτή τη φορά κατέβηκαν στους δρόμους 150.000 μαθητές και φοιτητές που αγωνιούν για το μέλλον τους καθώς το νομοσχέδιο τούς υπόσχεται μια εντελώς επισφαλή ζωή μέσα σε μια εφιαλτική

εργασιακή ζούγκλα. Σύμφωνα με τους οργανωτές τους, και οι δυο αυτές μέρες κινητοποίησης, όπως και η επόμενη τρίτη στις 24 Μαρτίου, δεν είναι παρά μια διαδικασία «προθέρμανσης» του κινήματος έτσι ώστε να φτάσει στη μεγάλη παλλαϊκή κινητοποίηση, που έχει οριστεί για τις 31 Μαρτίου, έτοιμο να επιβάλει στη κυβέρνηση και στην εργοδοσία εκείνους τους συσχετισμούς δύναμης που θα τις κάνουν να αποσύρουν οριστικά το νομοσχέδιο.

Το πρώτο πράγμα που εντυπωσιάζει και κάνει αυτές τις κινητοποιήσεις να ξεχωρίζουν είναι η γενική αίσθηση ότι μέχρι τώρα δεν είχαμε παρά απλές προσεισμικές δονήσεις που προμηνύουν τον επερχόμενο κύριο κοινωνικό σεισμό. Σχεδόν οι πάντες, από τους συνδικαλιστές των φοιτητικών και μαθητικών συνδικάτων μέχρι τους ανώνυμους φοιτητές και κυρίως, τους μαθητές που διαδηλώνουν και καταλαμβάνουν κατά εκατοντάδες τα λύκειά τους, όλοι παραδέχονται δημόσια ότι η οργή και η αποφασιστικότητά τους είναι ανάλογη των κοινωνικών ερειπίων που έχουν συσσωρεύσει οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές όλων, χωρίς εξαίρεση, των γαλλικών κυβερνήσεων, δεξιών και «αριστερών», στα τελευταία 15-20 χρόνια.

Το ότι έχουμε να κάνουμε με «κάτι μεγάλο και βαθύ» επιβεβαιώνεται έμμεσα τόσο από την -απρόσμενη και για αυτό ιδιαίτερα εντυπωσιακή- αναβίωση του Μάη του ’68 στις εικόνες των πανώ και στα συνθήματα των νεολαιίστικων διαδηλώσεων, όσο και από το γεγονός ότι οι κινητοποιήσεις επιβλήθηκαν στις συνδικαλιστικές ηγεσίες από τη βάση των οργανώσεών τους, από τους «από κάτω». Συγκεκριμένα, ακόμα και οι ηγεσίες των πιο μαχητικών εργατικών συνδικάτων (CGT, FO, Sud) ζητούσαν στην αρχή μόνον κάποιες «αλλαγές» στο επίμαχο νομοσχέδιο και όχι την απόσυρσή του, και για αυτό καλούσαν σε διαδήλωση μόνο στις 31 Μαρτίου, δηλαδή κατόπιν εορτής και για την –παραδοσιακή πια- τιμή των όπλων.

Τελικά, ήταν οι αυτόνομες πρωτοβουλίες των «ανώνυμων», όπως π.χ. εκείνη μιας φεμινίστριας που έγραψε και κυκλοφόρησε ένα κείμενο/καταγγελία του νομοσχεδίου το οποίο μέσα σε λίγες μέρες συγκέντρωσε πάνω από 1 εκατομμύριο υπογραφές (!), που έσπρωξαν πρώτα τα νεολαιίστικα (UNEF για τους φοιτητές, και FIDL για τους μαθητές) και μετά τα εργατικά συνδικάτα όχι μόνο να κινητοποιηθούν αλλά και να ριζοσπαστικοποιήσουν τις διεκδικήσεις τους. Ενδεικτικό μάλιστα αυτής της ριζοσπαστικοποίησης είναι το γεγονός ότι οι ηγεσίες των περισσότερων από αυτά τα συνδικάτα, νεολαιίστικα και εργατικά, πρόσκεινται παραδοσιακά στο κυβερνών Σοσιαλιστικό κόμμα και αρκετά από τα στελέχη τους είναι μέλη αυτού του κόμματος. Η σημερινή τους σκληρή αντιπαράθεση με την κυβέρνηση και την ηγεσία του κόμματος, είναι απλώς ενδεικτική της μεγάλης κρίσης της γαλλικής Σοσιαλδημοκρατίας, που αποτυπώνεται εξάλλου στην –ιστορικά μοναδική-

κατάρρευση της δημοτικότητας του διδύμου Ολάντ-Βαλς, που βρίσκεται πια σταθερά κάτω από το 20%!

Όμως, το κωμικό και συνάμα τραγικό είναι ότι αυτές ακριβώς τις μέρες διάλεξε η ηγεσία του γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος για να δώσει τη χαριστική βολή στο Μέτωπο της Αριστεράς (Front de Gauche), και να υποσχεθεί τη σύμπραξή της με το... Σοσιαλιστικό κόμμα! Πως; Μα, δηλώνοντας όχι μόνο ότι θα μετάσχει με τον Γενικό Γραμματέα της Πιερ Λωράν στις προκριματικές εκλογές του Σοσιαλιστικού κόμματος, για την ανάδειξη του «κοινού υποψηφίου της Αριστεράς» στις προεδρικές εκλογές του 2017, αλλά και ότι θα υποστηρίξει το νικητή αυτών των «προκριματικών, που φυσικά δεν θα είναι παρά ο Φρανσουά Ολάντ ή έστω ο ακόμα χειρότερος διάδοχός του! Ελάχιστα εύσχημος τρόπος για να παραδοθείς σε μια Σοσιαλδημοκρατία σε ιστορική κρίση, που επιπλέον έχει να επιδείξει ένα έργο που θα ζήλευε και ο πιο αντιδραστικός Σαρκοζί...

Όπως και νάχει, το λόγο έχουν πια όχι οι ηγεσίες αλλά οι «από κάτω» που δείχνουν αποφασισμένοι να μην αρκεστούν στις μικροϋποχωρήσεις της κυβέρνησης Βαλς και να οδηγήσουν τον αγώνα τους μέχρι τη τελική νίκη. Με άλλα λόγια, επιτέλους κάτι κουνιέται στη γαλλική κοινωνία και αυτό το «κάτι» δεν είναι παρά η συσσωρευμένη οργή εκατομμυρίων πολιτών που, με επικεφαλής τη νεολαία, υπόσχονται μια συνέχεια τόσο συναρπαστική όσο και πολλά υποσχόμενη. Σε αυτή την γκρίζα και μέρα με τη μέρα όλο και πιο φαιά Ευρώπη της αβάσταχτης λιτότητας, ένα μαζικό, ριζοσπαστικό και αντιφιλελεύθερο γαλλικό κίνημα της νεολαίας και των εργαζομένων θα ήταν ό,τι ακριβώς χρειαζόμαστε για να αναθαρρήσουμε και να ξαναβρούμε την αισιοδοξία μας. Και εδώ και σε όλη τη Γηραιά μας ήπειρο!...

Πηγή: contra-xreos.gr